



Aleksis K

Ongelmapuolue

Hallituksessa oleminen on maailman kuluttavimpia tehtäviä. Esimerkiksi liberaalinen kansanpuolue oli hallituksessa vain pät-kittäin, mutta hierautui siellä ole-mattomiin.

Tällä hetkellä kykypuolue ko-koomus on samasa putkessa. Kyky on jo mennyt, ja nyt uhkaa mennä puoluekin, kun ihmiset uskovat enemmän verokorttiinsa kuin Ilkka Suomiseen, vaikkeivät tajua kumpaakaan.

Gallupeissa puolue on pudon-nut jopa kepun taakse, vaikka kepuja edelleen johtaa takavuosi-en epäsuosituin poliitikko Paavo Väyrynen. Hänen suosionsa ei ole juuri noussut, mutta vanhoilla pisteillään hän on kohta valtakun-nan suosikkilistojen kärjessä, kun muut munaavat itsensä hänen ohitse.

Nyt kokoomuksesa mietitäänkin kuumeisesti, mitä puolueelle pitäisi tehdä. Jos eläisimme iranissa, homma olisi yksinkertaista: pitäisi vain määrätä joku tapettavaksi, mutta kun emme ole, edessä on selvä tenkkapoo.

Mitä yleensä tehdään loppuun käytetyille kapistuksille? Aika usein niitä viedään Pelastusarmeijalle, missä esimerkiksi veroministeri Ulla Puolanne voisikin nopeasti kohota brigadööriksi erinomaisten rahankeruutaipumustensa vuoksi. Luultavasti sinne ei kuitenkaan ministeriä huolitaisi, koska on ilmeinen vaara, että tämä alkaisi välittömästi keventää myös Pelastusarmeijan verotusta.

Toinen mahdollisuus on hankkia kokonaan uusi puolue ja antaa entinen käsirahana. Nyt kun Urpo Leppänen on perustanut Vapaat demokraatit, hän saattaisi hyvinkin vaihtaa uuden puolueensa linjan päittäin yhteen ministe-

rinsalkkuun ja kokoomuksen eduskuntaryhmään. Kokoomukselle kuitenkin on ikävää se, että kaupasta ei tule kannattavaa, ellei päästä eroon sekä pää- että veroministeristä, ja niiden molempien salkkujen kanniskeluun Lep-päsenkään voimat eivät riitä.

Huonoon kuntoon rapistunutta puoluetta voi niinkään kaupitella markkinoilla tai huutokaupassa, mutta kukapa ostaisi Ilkka Suomiselta käytetyn puolueen. Tai jos ostaisikin, tuskin tarjoaisi yhtä ministerinsalkkua enempää. Arvo-paperipörssin OTC-listallakaan ei taida enää olla mahdollisuuksia, kun Taito Tuunanenkin on lähtenyt lammaskonsulentiksi.

Näin ollen melkein ainoaksi tempuksi jää ns. laupiaan samarialaisen menetelmä. Siitä kokoomuksella on monikymmenvuotinen kokemus menneiltä ajoilta ja neu-kuilla ja kepulla nykypäiviltä. Menetelmä perustuu yksinkertaisesti sääliin, joka on suomalaisen äänestäjän merkittävin tunne.

Kokoomuksen siis pitää ruveta piehtaroimaan omassa huonou-dessaan, voivotella suureen ää-neen, kuinka kaikki on mennyt surkeasti, maailma vihaa, demarit kiusaavat ja puolueen linja on ollut kansan edun vastainen, mutta muuttuu vielä kertaheitolla jos tästä joskus selvittää, mikä ei näytä luultavalta. Ei ole haitaksi jos Ilkka Suominen itkeä tiraut-taakin A-studiossa.

Tuolla tavalla puolue saavuttaa asemansa takaisin paljon uskotta-vammin kuin nykyisellä tohkeilulla. Kansalaiset ajattelevat että voi raukkoja, kyllä niillä on vaikeaa, ja sanovat gallupsedälle ihan sää-listä, että kokoomusta he äänes-täisivät, jos vaalit nyt pidettäisiin.